

З_ 942/22.03.2010 г.

ЗКПО, чл. 204, т. 1, т. 2 и т. 3;

ЗКПО, чл. 5, ал. 3;

ЗКПО, чл. 1, т. 5;

ЗКПО, чл. 92;

Относно: Задължение за данък върху разходите по чл. 204, т. 1, 2 и 3 от ЗКПО и подаване на годишна данъчна декларация.

Според изложеното в запитването търговско представителство Х е регистрирано в БТПП. Същото не е юридическо лице. През 2009 не е извършвало стопанска дейност и няма активи. В тази връзка е поставен въпроса има ли задължения за данъци върху разходите по чл. 204, т. 1, 2 и 3 от ЗКПО и за подаване на годишна данъчна декларация по чл. 92 от същия закон ?

С оглед разпоредбите на ЗКПО (обн. ДВ, бр.105 от 2006 г., посл. изм. ДВ, бр. 95 от 01.12.2009 г.) изразяваме следното становище:

Правната регламентация на статута на търговското представителство се съдържа в Закона за насърчаване на инвестициите /ЗНИ/. Съгласно разпоредбата на чл. 24 от ЗНИ чуждестранни лица които имат право да извършват търговска дейност по националното си законодателство, могат да откриват в страната търговски представителства, които трябва да бъдат регистрирани в Българската търговско-промишлена палата, а според ал. 2 от същия член представителствата не са юридически лица и не могат да извършват стопанска дейност.

Обект на облагане с данък върху разходите по силата на чл. 5, ал. 3 от ЗКПО са разходите, посочени в част четвърта от ЗКПО /чл.1, т. 5/, а съгласно чл.207, ал.1 от същия закон данъчно задължени лица за данъка по чл.204, т. 1 и 3 са лицата, които подлежат на облагане с корпоративен данък.

Обект на облагане по реда на ЗКПО също така е печалбата на чуждестранните юридически лица от място на стопанска дейност в страната /чл.1, т.3 от ЗКПО/ като на основание чл.5, ал.1 от същия закон печалбите се облагат с корпоративен данък. Определение за „място на стопанска дейност" е дадено в § 1, т.2 от ДР на ЗКПО, която разпоредба препраща към § 1, т. 5 от ДР на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Според дефиницията, дадена в б."а" от § 1, т.3 от ДР на ДОПК „място на стопанска дейност" е определено място (собствено, наето или ползвано на друго основание), посредством което чуждестранно лице извършва цялостно или частично стопанска дейност в страната, като търговското представителство, регистрирано в страната е включено в примерното изброяване на нормата. В този смисъл отговорът на поставения от въпрос е обвързан с това дали чуждестранното юридическо лице ще осъществява стопанска дейност в страната чрез място на стопанска дейност. В случай, че това е така, то същото ще дължи и данък върху разходите на основание чл.207, ал.1 от ЗКПО. При условие, че чуждестранното лице не извършва стопанска дейност чрез място на стопанска дейност в България, то не би попаднало сред данъчно задължените лица по чл.2, ал.1, т. 2 от ЗКПО, чиито печалби подлежат на облагане с корпоративен данък по силата на чл.5, ал. 1 и съответно не би подлежало на облагане и с данък върху разходите по чл.204, т. 1 и 3 от същия закон.

Също така следва да се има предвид, че тъй като съгласно ал.2 на чл.24 от ЗНИ търговското представителство не е юридическо лице и не може да извършва стопанска дейност, същото не може да се разглежда самостоятелно извън чуждестранното лице, което представлява. Предвид разпоредбата на чл.24, ал.2 от ЗНИ, търговското представителство само по себе си не попада сред данъчно задължените лица по чл.2, ал. 1, т. 2 от ЗКПО,

съответно не подлежи на облагане с корпоративен данък, а от там и с данък върху разходите по чл.204, т. 1 и 3 от същия закон.

По различен начин обаче стои въпросът по отношение на данъка върху разходите по чл.204, т.2 от ЗКПО - търговските представителства са данъчно задължени лица за този данък на основание чл.2, ал.1, т.5 във връзка с чл.207, ал.2 от ЗКПО в качеството им на работодатели по смисъла на § 1, т.27 от ДР на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Предвид цитираната нормативна уредба и с оглед на това, че през 2009 г. търговското представителство не е извършвало стопанска дейност, същото няма задължение за подаване на годишна данъчна декларация по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО, освен ако не дължи данък върху разходите по чл. 204, т. 2 от ЗКПО.